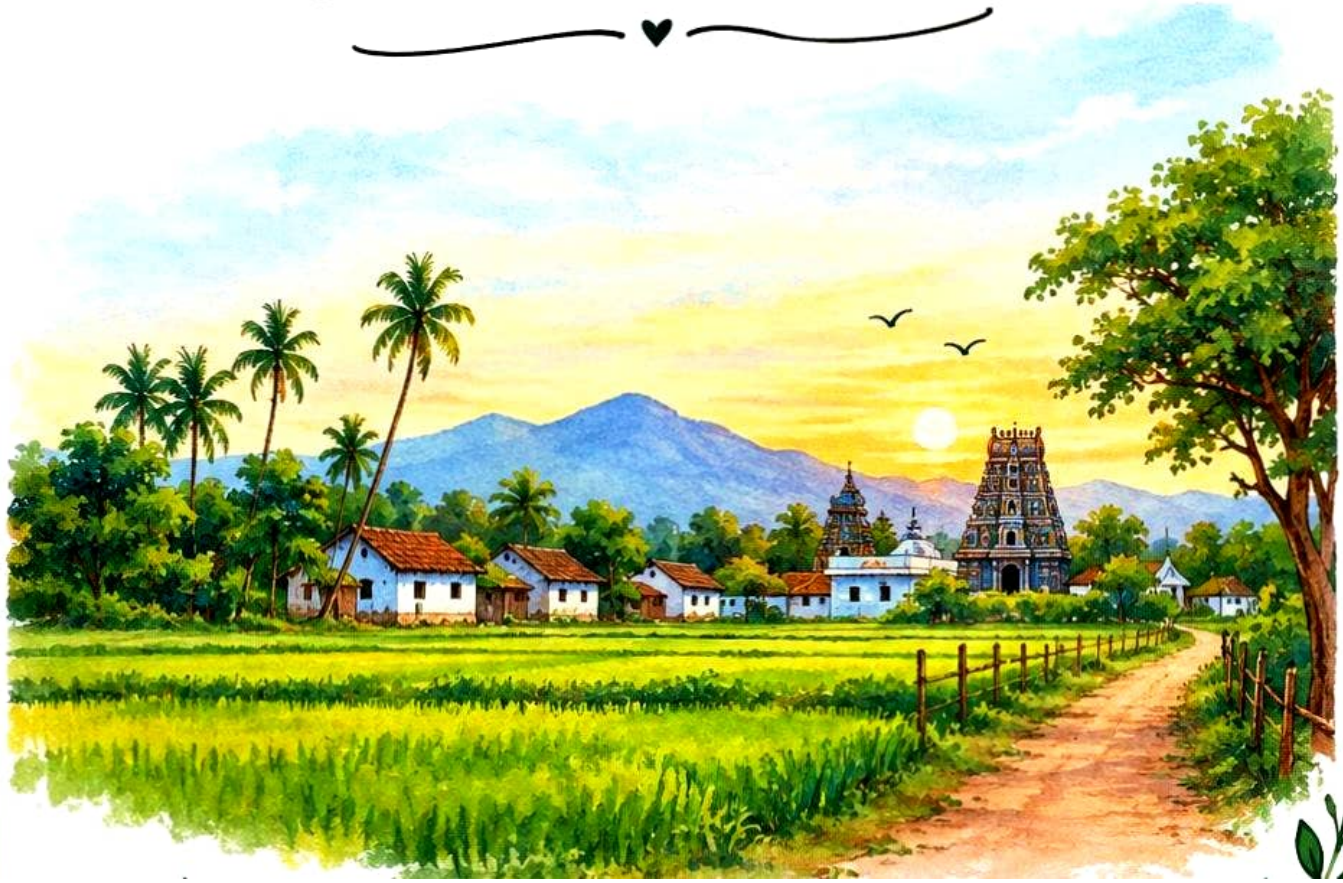
கவிதை

கீழசுரண்டை

என் மண்ணின் மகுடம்

ஒரு ஊரின் பெயர் அல்ல...
ஒரு தலைமுறையின் அடையாளம்!

கீழசுரண்டை – என் மண்ணின் மகுடம் ❤️

என் ஊரைப் பற்றி ஒரு அழகான,
தனித்துவமான கவிதை...
காலைப் பனியில் கனவுகள் மலரும்,
கீழசுரண்டை மண்ணில் உயிர்கள் சிரிக்கும்.
காற்று வருடும் வயல்களின் ஓரம்,
காலம் சொல்லும் முன்னோர் வரலாறு.
தெருவோரப் பாதையில் குழந்தைப் பருவம்,
திண்ணையில் அமரும் உறவுகளின் சுகம்.
கோயில் மணி ஓசை கலக்கும் காற்றில்,
கூடி வாழும் அன்பு நிறையும் வீட்டில்.
வியர்வைத் துளிகள் விதைக்கும் நம்பிக்கை,
வேரோடு நிற்கும் மண்ணின் தனிச்சிறப்பு.
தூரம் சென்றாலும் திரும்பும் நினைவு,
தாய்மண் அழைக்கும் அழியாத உறவு.
மண்ணில் பதிந்த காலடிகள் அழியலாம்,
ஆனால் மனதில் பதிந்த நினைவுகள் அழியாது.
உலகம் தராத அமைதியை,
என் ஊரின் காற்று தந்துவிடும்.
பிறந்த இடம் என்பது ஒரு முகவரி அல்ல,
வாழ்நாள் முழுவதும் நம்மை அழைக்கும் ஓர் உணர்வு.
காலங்கள் மாறினாலும்,
கீழசுரண்டை மீதான என் காதல் மாறாது.
என் மண்ணின் பெயரைச் சொல்லும் ஒவ்வொரு முறையும்,
என் இதயம் பெருமையால் கவிதையாகிறது. 💚

கீழசுரண்டை...
என் நினைவுகளின் முதல் பக்கம்,
என் கனவுகளின் கடைசி வரி,
என் உயிர் எழுதும் அழியாத கவிதை! ❤️

By:
S. Gomathi
Keelasurandai